

АНДРЕЄВ Володимир Іванович

Випускник електрофізичного
факультету (1980 р.)

*Генерал-майор,
кандидат технічних наук,
доцент*

Народився 26 червня 1958 р. у Львові в сім'ї Івана Павловича, науково-педагогічного працівника в галузі суспільних наук, та Прасковії Іванівни, вчительки. Не одне покоління вдячної молоді було виховано батьками Володимира Івановича. Найкраще прищеплювали вони підростаючій молоді. У сім'ї панував культ науки, глибокі моральні засади формували порядну і чесну людину.

Під час навчання у школі Володимир був допитливим, кмітливим юнаком, цікавився точними науками. Після закінчення школи майбутню професію обрав через інтерес до математики та ЕОМ. Він справедливо вбачав перспективність цієї галузі в умовах початку широкого впровадження обчислювальної техніки в усі сфери життя. У 1975 р. Володимир Іванович став студентом Львівського політехнічного інституту, обравши факультет автоматики за спеціальністю «Прикладна математика».

Надзвичайно цікавим був час навчання у знаному технічному вузі України. Математичне мислення, логічний характер слугують надійним інструментом і зараз при вирішенні широкого кола надскладних завдань, які поставали й успішно вирішувалися на різних етапах діяльності. З великою шаною Володимир Іванович згадує своїх викладачів. Кожен із них залишив часточку душі, навчаючи не лише предмету, а й життю. Під час лекцій та практичних занять в аудиторіях панувала творча атмосфера, теоретичні знання закріплювалися на виробничій практиці в наукових установах і на підприємствах, а також роботою в студентському проектно-конструкторському бюро. Крім навчання, інститутські роки назавжди запам'яталися щирими відносинами, студентською дружбаю й багатьма спільними справами, участю в конкурсах «Весна політехніка», студентському театрі естрадних мініатюр факультету (СТЕМ ФЕФ), роботою влітку в будівельних загонах у Магадані та на Колімі, подорожами та відпочинком, зокрема в таборі ЛПП у м. Алушта.

У 1977 р. спеціальність «Прикладна математика» була переведена на електрофізичний факультет, який і закінчив

Володимир Іванович у 1980 р. До 1984 р. молодий спеціаліст працював інженером, старшим інженером, згодом керівником групи у СПКБ Львівського політехнічного інституту в галузі розробки програмного забезпечення автоматизованих систем управління. З 1984 р. Володимир Іванович перебуває на дійсній військовій службі у силових структурах СРСР та України.

В. І. Андреев — лауреат Державної премії України у галузі науки і техніки (2004), заслужений діяч науки і техніки, кандидат технічних наук, доцент. Крім основної роботи, веде викладацьку і наукову діяльність, є автором і співавтором багатьох наукових праць, кількох підручників. Із alma mater Володимир Іванович співпрацює дотепер як голова Державної екзаменаційної комісії. За особисті заслуги у зміцненні безпеки України, високий професіоналізм, виконання спеціальних завдань В. І. Андреев був відзначений численними державними нагородами СРСР, України, інших держав. У 1991 р. був отриманий перший орден «За службу Родині в ВС СРСР». Перша нагорода незалежної України — Почесна відзнака Президента України. Володимир Іванович нагороджений орденами «За заслуги» III, II і I ст. (1994, 1999, 2004).

Звичайно, робота у Володимира Івановича забирає більшість часу, але його сім'я є завжди бажаним, щасливим і затишним місцем, надійним тилом.

Дарують нові враження і надихають подорожі Україною та світом, особливо пам'ятки і краєвиди рідної української землі.

Сучасна, високоосвічена і професійна особистість, Володимир Іванович своєю діяльністю гармонізує, удосконалює цей світ. Він вважає, що *«людина спроможна знаходити рішення задач, які, на перший погляд, здаються просто фантастичними для розуму. Але, як відомо, дорогу подуває той, хто йде. І результату досягає той, хто є цілеспрямованим, наполегливим, винахідливим і кмітливим, не забуваючи про чесність, порядність і людяність...»*.